

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

No. 39 (238) Vol. VII.

Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash.

Saturday, October 21, 1961

NA NOVÉ CESTĚ

Letošní oslavy 43. výročí "28. října" v Torontě otevírají novou cestu krajašskému životu. Všechny československé demokratické složky dohodly napsanou dohodu, že oslava takového dne se bude konat společně pod jednou střechou a pod jedním programem. Je to závažné rozhodnutí, uvážíme-li, že se tím překlenuje většina bývalých nesnází pramenících z lidské malichernosti, falešné hrdoosti a namnoze osobní ješitnosti. Je to záslužné rozhodnutí, neboť ukazuje možnou cestu k trvalé jednotě, jež jedině může zaručit zdraví a životaschopnost etnické skupiny Českoslováků v Kanadě. Také organizace Masarykova Memorial Institutu dovedla přiklonat svou tradiční neústupnost a zatazuje se do jednotného šiku ostatních krajašských organizací oslavujících výročí vzniku Československé republiky v prostorách sokolovny na Dupont Street. Vedoucí mluvčí M. M. I. v orgánu této instituce říká uvědoměle:

"Přistoupili jsme na toto řešení hlavně proto, že je to v zájmu největší demokratické skupiny Českoslováků v cizině. Aby se konaly jen jedny společné národní oslavy a pak také proto, že urovnání vzájemných vztahů mezi krajaši v cizině se dnes zdá být jediným možným politickým programem krajašských organizací."

Výborně řečeno a nemusí to být jen zdůvodněním rozumného ústupku při příležitosti jednoho národního svátku, ale může to být heslem na pochod novou cestou krajašské jednoty do budoucnosti. Vždyť každý z nás musí mít na mysli, zvláště v dnešní, mezinárodně napjaté době, bezpodmínečnou nutnost pevné jednoty československé etnické skupiny. Závisí na tom úspěch našeho úsilí, chceme-li ze všech sil pomáhat své staré vlasti k bývalým právům svobodně žijící země a chceme-li být platnou složkou své nové vlasti, Kanady, jejíž vývoj v rámci celého svobodného světa je dnes nemilosrdně ohrožován stejnou silou zla, jež přidusilo státi, z něhož jsme vzešli a jehož výročí založení oslavujeme.

Vykračujeme na novou cestu: Jednotná oslava "28. října", jednotné těleso uvědomělých Kanadánů československého původu v jednotném celku Kanady a v jednotném postoji svobodného světa!

H. J. Slipka.

28. ŘÍJEN V KANADĚ

PROGRAM ZÁJEZDU PROF. DR. V. HLAVATÉHO DO KANADY

Přilet do Toronta v sobotu dne 28. října a přivítání na letišti.

V sobotu dne 28. října večer slavnostní projev na oslavě "28. října" kterou pořádá ČSNS, odbočka Batawa v Trentonu.

V neděli sejdou se představitelé čs. demokratických organizací v Torontě s prof. Hlavatým na recepci v Sokolovně na Dupont St.

Večer promluví vzácný host na oslavě "28. října", kterou pořádají všechny místní demokratické čs. organizace v Sokolovně v 8 hodin večer.

V pondělí dne 30. října přednáška na torontské universitě o 4. hod. odp.

Po přednášce tisková konference za účasti zástupců kanadského a etnického tisku.

V úterý projev na oslavě 28. října v Ottawě, ve středu přednáška na ottawské universitě.

V pátek přednáška na universitě v Montreale.

Mimo to se vyjednává o uvedení prof. Hlavatého na dvou televizních programech ("701" a "Around the World") a v kanadském rozhlasu.

"POSLOVÉ JARA"

FERDINAND PEROUTKA

Toto je historie měsíce září 1961: Sovětský svaz vypověděl atomické příměří a obnovil pokusy s atomickými bombami v atmosféře. Během čtrnácti dnů vypálil deset bomb. Radioaktivní odpad bloudí nad severní polokoulí, část jeho klesá a usazuje se na budovách, na stromech a na zemi. Další jeho část klesne později. Každý den přichází zpráva z některého města na širokém prostoru mezi Amerikou a Japonskem, že se na ně snesl atomický déšť. Podle výroků sovětského ministerského předsedy může to být jen předehra. Sovětský svaz prý má — nebo může mít — sto megatonovou bombu. To by byl obr mezi dosavadními bombami. Odborníci praví, že výbuch jediné stomegatonové bomby by způsobil více než polovinu veškerého radioaktivního odpadu, který vznikl všemi výbuchy atomických bomb provedenými až do dneška. Což znamená, že výbuch dvou stomegatonových bomb by překonal všechna dosavadní fakta a všechny dosavadní výpočty a očekávání. Odpovídaje na tyto události, americká vláda nařídila vypálit dvě pokusné bomby — pod zemí, bez odpadu.

Musíme se seznámit se slovem mikrokurie, dokonce se slovem mikromikrokurie. Ve vědeckém věku osud lidí je závislý na věcech, jejichž jména jsou jim sotva známa. Příklad slova mikromikrokurie by byl asi: maličká, maličká, Madame Curie. Paní Curie byla francouzskou vědkyní, která první spatřila ve své laboratoři onu slabou zář, jež vzniká, když prvky čistého radia jsou izolovány od radioaktivního materiálu. Na počest její objevu dala věda její jméno po čítač jednotce v oboru radioaktivity. Mikrokurie je miliontina energie. Vydávané gramem čistého radia, mikromikrokurie je miliontina miliontiny.

Maličká, maličká Madame Curie funguje jako obluda, jestliže se vyskytne v dostatečném množství. Jednoho dne, po sovětských výbuších, New York objevil 52 mikromikrocurií v krychlovém metru vzduchu. Z jirého amerického města, z Jefferson City, hlásili, že jich objevili 460. Vědci praví, abychom se zatím nezneprakoivali, že to ještě není nebezpečná koncentrace. Ale vědci praví dále, že existuje jakási práh, který patrně nesmí být překročen. Nyní tedy čekáme a místo jiného zaměstnání počítáme mikromikrokurie.

Na jaře budeme muset počítat znovu. Podle některých vlastních pravidel udržuje se velká část atomického odpadu v prostoru a klesne odtamtud teprve na jaře. Ne už jen vláštorka bude poslem jara. Přísti romanovici budou psát: "Jaro bylo přede dveřmi, vláštorky se vrátily, a na střechách se usazoval atomický odpad." Ale ani na jaře nebudeme vědět všechno. Prý teprve ve vzdálené budoucnosti. Neboť vědci také praví: "Účinky se nepozorovatelně protáhly na mnoho desetiletí, možná že na mnoho generací."

Ač jakkoli vypadá nebezpečí atomického ohnady v této chvíli, ještě jsme nedospěli na možný konec smívající se cesty. Zrušivše atomické příměří, Sověty otevřeli dveře do neznámé budoucnosti. Kokoli může být řečeno a spočítáno dnes, může být daleko pře konáno zítra, jestliže nastanou atomické závody. Žádný velký státi, který neztratil pud politické sebezáchovy, nebude nečinně přihlížet, jestliže jiný velký státi naplňuje svět blukem výbuchů stále zdokonalovaných a stále zvětřovaných atomických bomb. Závodění má svou logiku: od velkého k většímu. Již se vyskytly hlasy, nabádající Ameriku, aby tedy vyrobila pumu o tisíce megatonech, jestliže Sověty vyhrožují stomegatonovou. Mluvíme o malých, středních a velkých bombách, ale nevíme, co v budoucnu státi bude malou nebo střední bombou. Sovětský ministerský předseda se

zřejmou zálibou mluví o svém vrchním strašidlu, o připravované stomegatonové nadbombě. Ale jestliže vývoj techniky nebude politikou zadržet je možno, že dosti brzo stomegatonová bomba bude pokládána za střední bombu. Někteří vědci nazývají dnešní stav teprve embryonálním nukleárním věkem, jen začátkem. Je-li tomu tak, pak také naše zkušenosti s počtem mikromikrocurií na střechách jsou embryonální a začátečnícké. Většina lidstva důvěřuje, že sotva kdo lehkomyslně stiskne knoflík, který rozpoutá atomickou válku. Ale i kdyby dvě stomegatonové nebo dvě tisícimegatonové bomby byly vyrobeny a vypáleny i jen proto, aby strašily, jak by pak vypadalo nebezpečí atomického odpadu?

Spojené národy dávno zřídily zvláštní komisi, aby studovala následky toho, když "horké elementy" atomických výbuchů sestupují na zem. Když organizace Spojených národů byla budována, svět s tím spojoval větší naději než že Spojené národy budou studijním odborem lidstva. V přítomné situaci jejich komise dělá co může: studovala a studuje. Bez ohledu na výsledky jejího studia atomový odpad zase se vznese a rozšíří se ze Sibíře. Bezmocné výsledky studia jsou celkem známy. Atomový odpad prolíná zvířata a rostliny, které jíme. Stroncium, nejsilnější prvek odpadu, mří na naše kosti. Praví se, že v druhé polovině dvacátého století morek v našich kostech nebude bezpečně, jestliže dosavadní počínání nepřestane. Výsledky studia odpadu způsobily, že

aspoň už v jednom americkém městě se rozhodli vystavit školu pod zemí. Tak má naše doba dvě tendence: Jednu do výše, do prostoru, v raketách nad stratosféru, a druhou, snad častěji jako přímý následek toho, pod zem.

V minulých letech byla dlouhá debata o tom, je-li možno vyrobti "čisté" bomby, t. j. bez odpadu, t. j. je-li možno zabít lidi a neškodit jim na zdraví. Sovětský ministerský předseda řekl nyní úsečně, že není čistých bomb, a poručil vypalovat nečisté a bez velkého ohledu na své vlastní obyvatelstvo. Ačkoli bylo známo, že nepříznivé větry ihned zanesou odpad do nitra Sovětského svazu, sovětský ministerský předseda shledal, že nemůže čekat, až se vítr obrátí. Bomby byly vypáleny, a odkud se ihned snesl na Leningrad a Murmansk. Západní vědci se vyslovili, že je nesmírně překvapuje tato nestrannost, toto nerozlišování mezi vlastním a cizím obyvatelstvem. Politický analytik je méně překvapen. Když směr větrů a politický účel nesouhlasily, ohled na větry musel ustoupit.

V roce 1958, v době atomického příměří, bylo dovoleno sovětským profesorům svobodně myslet o atomickém odpadu. Jeden z nich, Kuzin, napsal tehdy, že, kdyby v atomických pokusech v atmosféře bylo pokračováno, "budoucí generace by za to zaplatily cenu přibližně sedmi milionů životů v jedné generaci, následkem chorob, způsobených odpadky výbuchů." Druhý sovětský profesor, V. Pokračování na str. 2

SPISOVATELSKÝ BLAHOBYT V ČESKOSLOVENSKU

"Dovršení socialistické kulturní revoluce" se zřejmě neuskutečňuje bez značných technických překážek. Výmluvně svědčí o tom podal spisovatel Pavel Kohout v 31. čísle pražského časopisu Kultura. Nemá na čem psát, protože není papír. Ne, že by tento stav nebyl často ku prospěchu věci: valná část dnešní čs. literatury má takovou úroveň, že by zůstala lépe nepsaná. Jde však o případ, jehož hospodářský aspekt je zajímavý. Tak to jej popsal P. Kohout:

"... Přesřetrovali jsme Vaši stížnost na nedostatek kancelářského papíru a zjistili jsme, že Svaz spisovatelů skutečně dostává pro své členy od Očtyřového sdružení papírenského přírůstku přidělu strojového a příklepového papíru. Požadavek Vašeho svazu je valně rovněž silně zkrácen a proto i tam se papíru nedostává. Z přírůstku, které dostáváme pro prodávající, musíme především krýt potřeby odborných škol a pak poptávka drobných spotřebitelů, kteří požadují často pouze několik listů. Jelikož však rln" chápme Vaši svízelnou situaci, dali jsme příkaz naší papírenské prodejně, aby pro Vás rezervovala požadovaných 500 listů. Máme však okamžitě na skladě pouze papír ve velkém formátu A3, který si necháte rozříznout. . . (Podnikové ředitelství Drobného zboží).

Laskavosti jsem nevyužil, neboť mne nelákala představa, že s balíkem papíru formátu A3 pod paží budu hlédát po Praze řezáčku, eventuálně sám nožem uhlédné řezati 500 listů. Je fantastické, že tak malé množství, které jsem nálehavě potřeboval k do končení práce, nebylo schopno obstát ani to podnikové ředitelství. — Ukradl je pro mne přítel, jaderný fyzik. V papíru mám ovšem úzký profil, ale tím spíš by měl podnik Drobné zboží určit jednu prodejnu, jež by — třeba na potvrzení — okamžitě vyhověla drobným členům svazu — spisovatelům i novinářům — jakož i externím spolupracovníkům redakce divadel, filmu, atd." FEC

28. X. V MONTREALE

ČSNS v Kanadě, odbočka Montreal, Tělocvičná jednota Sokol Montreal, Canadian Legion, chapter T. G. Masaryk v Montreale a Společnost pro vědu a umění, odbočka Montreal pořádají v neděli dne 29. října 1961 v 8 hodin večer v auditoriu YWCA, Dorchester Blvd., Montreal

DVOŘÁKOV VEČER

kterým oslaví svátek 28. října. Na programu jsou slavné Moravské dvoj zpěvy, které přednese Pěvecký kroužek za řízení dra Fr. Steina a dámy Anna Cardová, Karla Michlová, Květa Kotrlá a Olga Nováková. Na klavír doprovází M. Fleischmanová. Dále za zpívá pan Fr. Petr dvě Biblické písně, paní Anna Cardová dvě písně z Cikánských melodií, Sonatinu pro housle a klarinet zahrájí paní Marie Sienčáková-Clanerová a Legendu a Slovanský tanec pro 4-ruční klavír M. Fleischmanová s Drem Fr. Steinem.

Slavnostní projev pronese pan Fr. Němec, čestný předseda ČSNS.

Československá veřejnost je na tento večer srdečně zvána.

*SNS V KANADĚ odboč. HAMILTON zve Vás na oslavu

28. ŘÍJNA

a uctění stodvacátých narozenin velkého hudebního skladatele

ANTONÍNA DVOŘÁKA

V NEDELI DNE 22. ŘÍJNA 1961 V ROYAL CONNAUGHT HOTEL Sheraton Room, o 2. hod. odpol.

Slavnostní projev učiní čestný předseda ČSNS a bývalý velvyslanec svobodné ČSR v Kanadě

FRANTIŠEK NĚMEC

Přijďte všichni zblízka i zdáli vzpomenout slavných dnů naší svobody.

PODPORTE UNITED APPEAL!

STO MILIONŮ OBČANŮ

ZADÁ PRÁVO NA SEBEURČENÍ

J. Vrzala

Od 18. do 20. října t. r. se koná v Paříži zvláštní zasedání Shromáždění porobených evropských národů, aby znovu co nejdůrazněji upozornilo na nespravedlivý osud obyvatel střední a východní Evropy. Tři hlavní referáty, o kterých bude jednáno, lze vlastně výstižně shrnout pod heslo, jež bylo pro zvláštní zasedání SPEN-u ve francouzském hlavním městě zvoleno: "100 milionů Evropanů žádá právo na sebeurčení."

Shromáždění porobených evropských národů bylo založeno několik let po druhé světové válce politickými představiteli Albanie, Bulharska, Československa, Estonska, Litvy, Lotyšska, Maďarska, Polska a Rumunska, kteří se museli uchýlit do exilu, aby mohli pokračovat v boji za obnovení svobody a demokracie v zemích, kam Moskva dosadila násilím své místodržící. Jakmile byla přijata nvšeňka, že společným úsilím lze do sáhnout více, jednotlivé národní exilové výbory imenovaly delegace, které pak vytvořily společnou organizaci: Shromáždění porobených evropských národů. Stálé sídlo SPEN-u je ve Spojených státech severoamerických, v New Yorku a to hlavně proto, aby jeho vedoucí byli co nejbližší Organizaci Spojených národů a mohli informovat delegáty členských zemí této mezinárodní organizace o násilné a bezohledné politice Sovětského svazu v zemích střední a východní Evropy.

Letos, právě s ohledem na aktuálnost poměrů v Evropě a na nové hrozby, Shromáždění porobených evropských národů rozhodlo, že uspořádá zvláštní zasedání přímo na evropské půdě a v jejím politickém srdci, v Paříži. Jeho přípravou a provedením byl pověřen známý politický pracovník československého exilu, — pan Edmund Řehák. Vedle národních delegací shora uvedených zemí budou na zasedání zastoupeny, z titulu přidružených organizací, také Křesťansko-demokratická unie střední Evropy, Mezinárodní zemědělská unie, Socialistická unie střední a východní Evropy, Liberálně-demokratická unie střední a východní Evropy a Mezinárodní ústředna svobodných odborářů v exilu. Československou národní delegací vede dr. Jozef Lettrich.

Shromáždění porobených evropských národů si vytkllo za hlavní cíl v prvé řadě návrat nezávislosti, demokracie a svobody jednomu stu milionu Evropanů, kteří dnes žijí pod novokolonialistickým karabáčem Moskvy. Vskukui, pro tento stav nelze na jít označení v době, kdy desítky býv. koloniálních území v Africe a v Asii nastupují právem na cestu svobody a státní svrchovanosti, i když mnohdy jejich obyvatelé nejsou ještě docela pro demokracii vyzrálí. Toto však ne může nikdo tvrdit o národech střední a východní Evropy, které mají za sebou tisíc let národních tradic a dějin.

Někdy se nám může zdát, že nebylo vykonáno dost a věs nebo že metody jsou nevhodné a nepraktické. Bylo by příliš snadné doporučovat řešení radikální — válku, která by proměnila naše země v atomovou poušť (což ještě také neznamená, že jsme pro B. Russellovo: "raději komunisty než atomovou válku!"). Přesvědčování a dokazování, že národy střední a východní Evropy mají právo žít po svém — i když ne po staru, — že u nich musí být uplatněna Charta lidských práv, je velmi svízelné. Ale SPEN trvá na tom, že musí být připraven den, který se dostaví dříve nebo později, kdy stíedna a východoevropské národy budou povolány, aby svobod-

Pokračování na str. 2

SOVĚTŠTÍ "POSLOVÉ JARA"

Dokončení se str. 1

gradov, tehdy psal o zločinném otravování atmosféry, a končil, že původci toho by měli být postaveni před mezinárodní soud. Čas takých článků přešel v Sovětském svazu. Roku 1959 československá satelitní vláda žádala ve Spojených národech, aby věnovaly "větší pozornost stále rostoucímu nebezpečí odpadu," poněvadž "nové nebezpečné součásti radioaktivního odpadu byly objeveny". V září 1961 československá vláda neobnovila svou žádost.

Zrušení atomického příměří a uveřejnění návrhu programu sovětské komunistické strany přišly takřka ve stejnou dobu, jakoby se držely za ruce. Drží se za ruce v jistém smyslu. Ještě nikdy komunisté nejednali jen podle toho, co publikovali. Slova jejich řečníků a teoretiků jsou podporována skrytými akcemi zachmuvených a mlčelivých mužů v pozadí. Kdokoli přečte obsáhlý program sovětské komunistické strany, učiní lépe, jestliže si řekne: a nač jiného je třeba se ještě připravovat? Za veřejným komunistickým programem vždy stál tajný komunistický plán, a lze se pít jen o to, co je důležitější. Všechny komunistické státy mají psané ústavy, ale každý občan ví, že v některých věcech vláda s ním bude jednat proti předpisům ústavy. Ani se světem nebudou Sověty jednat jen podle svého psaného programu.

Už nejednají. Ačkoli je to obsáhlý program, ani zrušení atomického příměří, ani hrozba stomegatonovou bombou v něm nejsou obsaženy. Právě se v něm: "Socialismus nabyl praktického významu pro sta milionů lidí." Ještě některé jiné věci nabývají praktického významu pro sta milionů lidí. Teror, nezmíněn ani slovem v programu sovětské strany, má už téměř po padesát let praktický význam pro sta milionů lidí. Atomický odpad, také zmíněn v programu, zcela jistě nabývá praktického významu. Když sovětský ministrův předseda hrozí Angličanům, Francouzům, Italům, že zničí jejich zemi několika bombami, zajisté možno říci, že chce, aby stomegatonová bomba měla praktický význam. Ale není obsaženo v programu, že Sověty snad chtějí riskovat atomickou válkou pro otázku přístupu do západního Berlína. Sovětský ministrův předseda řekl nedávno, že přestýž sovětského státu může hrát velkou roli v této chvíli, když otázka války a míru se rozhoduje. Komunistický program úplně vynechává roli přestýže, ačkoli, jak se zdá, také může nabýt praktického významu pro sta milionů lidí.

Program sovětské komunistické strany líčí občanům, jak dobře se bu-

dou mít za dvacet let. Pomíjí problémem, jak by se měli na konci tohoto roku, kdyby vypukla atomická válka, třeba jen pro otázku zmíněné přestýže. Program podává impozantní obraz stavební činnosti, jaká bude v Sovětském svazu roku 1981. Jaká by tam byla stavební činnost v lednu 1962 a co z budov už stojících by zůstalo stát, kdyby vedení sovětské komunistické strany, totéž vedení, které sepsalo program, zavedlo berlinský spor až do války? Neobyčejná bude životní úroveň v roce 1981. Ale, není-liž pravda, jaká je životní úroveň za nukleární války a po ní? — Všichni ovšem budou dekonale zdraví v roce 1981. Avšak zatím vědci praví, že atomický odpad útočí na morek v našich kostech, a že výsledky se objeví po desetiletích. Je-li tomu tak, a jestliže atomické výbuchy v atmosféře nebudou zastaveny, jak se — roku 1981 — povede morku v kostech?

PRAŽSKÝ KOMENTÁŘ

Vysvětlit, proč východoněmecký režim uzavřel 13. srpna hranice východního Berlína, bylo pro čs. propagandu zřejmě tak svízelným problémem, že se režimní mluvčí jím museli zabývat po celé týdny. Dne 13. září — tedy o celý měsíc později — komentář pražského rozhlasu znovu opakoval směšné tvrzení, že hranice byla uzavřena v "zájmu bezpečnosti" východního Německa.

"Lidé (východoněmecké zóny — pozn. red.) se přestali bát, cítí novou, bezpečnou půdu pod honama," pravil komentátor. "Na hranice demokratického státu odešli ti nejvčetnější. Lidé, kteří se často zdáli být kolísaví, začali plnit své pracovní úkoly — a výsledek: Měsíční výrobní plán závodů v Německé demokratické republice byl za srpen splněn na 105 procent..."

Rozhlas také opakoval známé tvrzení, že západní Berlín byl střediskem "obchodníků s lidmi" a sídlem 80ti špiónážních centrál, jež prý osnovaly ptkle proti mírumilovnému východoněmeckému režimu. Pak ovšem působí poněkud paradoxně tato pasáž pražského komentáře: "Do opatření, která byla právě před měsícem v Berlíně uskutečněna, muselo být zasvěceno tisíce lidí, dopraváků, i telefonistů, stavbařů i příslušníků lidové policie. Tisíce lidí na dny a týdny kupředu, protože taková opatření nelze provést přes noc. A přece se ani jedna špiónážní centrála o nich nedozvěděla včas. Dnes, před měsícem, byl celý Západ omráčen rozhodným krokem Německé demokratické republiky pro věc míru." FEC

STO MILIONŮ OBČANŮ

Dokončení se str. 1

ně zvolil své zástupce, kteří povedou jejich záležitosti svobodně a demokraticky, skutečně podle vůle lidí. Je nutné vytrvat, nechat se odradit neúspěchy a nerozuměním, které vyřkávají jako hlozdi po stranách úzké cesty. Pařížské zasedání Shromáždění porobných evropských národů přináší svědectví, že všichni se ještě nedodali pouze starostem a nicotné "já" a že v nerovném boji pokračují. Je také důkazem, že koexistence neznámená, že bychom měli přistoupit na soupeřovy podmínky a požadavky. Opak je pravdou: je nutné vytvářet podmínky, které ho přinutí k ústupkům.

Zasedání Shromáždění porobených evropských národů v Paříži upozornilo přímo na evropské pevnině představiteli svobodného světa na nepřirozený a nezasloužený osud 100 milionů Evropanů, kteří nemají jiného skutečného přání, než bratrskou spolupráci a soužití všech evropských národů a tím též vykoná velký kus záslužné práce proti dnešnímu nebezpečnému a na trvalo neudržitelnému stavu věcí v Evropě. Nepochybujeme, že to bude kladný bod proti úsilí Sovětského svazu, který si přeje, aby tento stav byl uznán s konečnou platností, aby tak obdržel "legalisaci" novokolonialního imperia, které si po druhé světové válce v Evropě vybudoval. Chruščevovi, který stále prohlašuje, že je nutné odstranit "zbytky druhé světové války" musí být s rozhodností řečeno, že právě současná situace ve střední Evropě je jedním z těchto "zbytků".

Západní Evropa si musí uvědomit, že jestliže se nezasadí o to, aby její integrální část, střední a východní Evropa (což je pouze zeměpisný pojem) se se svými 100 miliony obyvatel nevrátila do rodiny svobodných a demokratických národů, tak že také její role a poslání pomalu, ale jistě pomínou, neboť si nelze představit, že by mohla jít příkladem rodina, která je sama rozdělena.

Hodláte-li cestovat kamkoliv

AIRSEALAND

TRAVEL SERVICE

684 BLOOR STREET WEST

ODBORNÉ VAM PORADÍ

W. J. MARTINEK

KANCELÁŘ: LE. 1-4661

RES.: RO. 9-3714

Listky na splátky neb za hotové

FEC

KULTURNÍ ZÁBĚRY

K 120. narozeninám

ANT. DVOŘÁK - ČESKÝ SVĚTOBČAN

Jaromír Měšťan

Vyšehradská skála nad Prahou, opředená staroslovanskými myšlívami, je známa z Grilparzev Libuše a z hudby Smetanovy. Na ní, mezi největšími syny českého národa, je pochován také Antonín Dvořák, který zemřel 1. května 1904 a na Vyšehrad přibyl v královském průvodu. Dvořák byl nejstarší z osmi sourozenců. Jeho otec byl venkovský řezník a hostinský a malý Antonín byl určitě podle tehdejších zvyků převzat otcovou živností.

Vzpomínám si, jak moje babička — při naslouchání Dvořákovým symfonickým a komorním hudbám — nemohla nikdy pochopit, že mladý Dvořák musel pohánět malá telátka cesou a jatku... V rodné Nelahozevsi hrál malý Dvořák s venkovskou kapelou při svatbách a církevních slavnostech. Když mu bylo 12 let odešel na prázdniny do blízké obce Zlonice, — kam se později Dvořákovi přestěhovali, — kde tamní varhaník Liehmann rozpoznal Dvořákův talent a nechal malého Antonína sednout k varhanám v tamním kostele. Varhaník Liehmann nám není neznámá postava, — je to Benda z "Jakobína".

1855 byl mladý Dvořák poslán do České Kamenice, aby se tam zdokonačil v němčině a tamní varhaník Hanka dal mu první odbornou hudební znalosti. Teprve o dva roky později rodiče svolili, aby Dvořák odešel do Prahy na varhanní školu. Pro skladatelovu matku přitom hrálo nemalou úlohu, že Antonín bude hrát v pražských katedrálách ke slávě boží. Po skončení studií byl pak Dvořák 11 let členem orchestru Národního

divadla, kde hrál pod taktovkou Bed. Smetany v jeho operách Prodaná nevěsta, Dalibor a Braniboři v Čechách. V té době začal Dvořák komponovat, — tyto skladby zůstaly neznámé, nikdo se nezajímal o práce neznámého, malého orchestrálního houslisty a Dvořák je všechny, spolu s první verzí opery "Král a uhlíř" zničil...

Obrat přinesl do Dvořákovy života Brahms a německý hudební estetik Hanslick. Doporučili nejvýznamnějšímu tehdejšímu nakladateli, berlinskému Simrockovi "Moravské dvojzpěvy" — vyšly 1878 — a po jejich úspěchu objednal Simrock u Dvořáka "Slovanské tance". Původně to bylo 8 skladeb, které již v klavírním výtahu pro 4 ruce dohly svět. Později následovalo dalších 6 Slovanských tanců. — Mluví v nich již celý Dvořákův hudební genius, jeho slovanská měkkost, české muzikantství, ale také všelidská nota... Svět mocných a slavných se otevřel dosud neznámému českému muzikantovi.

1883 dirigoval první na Hudebních festivalech v Londýně a Birminghamu a pro Angličany napsal svá nejlepší díla vokální. 1890 je jmenován čestným doktorem univerzity v Cambridgu, právě jako Karlovy univerzity, když rok před tím dostal řád Železné koruny profesuru na pražské konservatoři a členství v České Akademii věd a umění.

Dvořáková cesta světového úspěchu vede přes Německo, — nejen Simrock, ale největší německí dirigenti rozšiřují Dvořákovu umění a slávu: Pokračování na str. 3

DOVOLUJEME SI OZNAMITI, ŽE JSME OTEVŘELI

obchod obuvi

POD JMÉNEM

MARY-JAN

V TORONTĚ NA

1484 Queen Street West

(Poblíž Lansdowne)

PRO DĚTI — SAVAGE — PRO PÁNY — SCOTT McHALE

PRO DÁMY — NEJLEPŠÍ VÝROBKY

Majitelé: Jan a Marie Marrovi.

Dnes a kdysi

Otakar Odložilík

Pokračování z min. čísla
Mám rád nedělní odpoledne venku a neschovávám se před lidmi, kteří také někdy jedou, navštívit příbuzné a přátele nebo jenom pro potěchu z cesty. Jedeme po tiché vodě. Za zády nám zůstává Enkhuizen s vysokou kostelní věží a se střešními soukromých příbytků ztracenými většinou mezi listnatými stromy. Mířím k břehu, který je jenom o poznání vyšší než vodní pláň. Slunce nás neirápi, ačkoli je to poslední červencová neděle, a nezahání nikoho z paluby do zatuchlých kabin. Na cblouze však vládne zprvu neomezeně. Stáhlo k sobě naždělé mráčky z rozličných koutů a hraje s nimi podle libosti. Chvillemi se sráží v souvislou pokrývku, chvílemi si je seřazuje jako stádo beráneků.

Než se nám Enkhuizen ztratilo s dohledu, udál se nám nad hlavami mocenský přesun. Oblaka se vymaňila z područí slunce a poslouchají jiného pána, mírný, sotva znatelný vítr, o kterém bylo těžko povědět, odkud a kam vlastně táhne. Ale oblaka jsou citlivější a povolnější. Sedívá kudy slunce, se trhá a vítr posílá kusy, kam se mu podobá. Jedno nám naproti plachetnice, půl bílé a půl červené, a nad lodí nařiká racek bez druhů a bez společníků. Dlouhý pás bleděmodré oblohy se zužuje nábo rozšiřuje podle toho, na čem se dohodne slunce s větrem. Není kam pospíchat, protože letní den potrvá ještě několik hodin. Škoda, že parník jede, jak mu přikazuje jízdní řád,

že se vůčihrdě zkracuje vzdálenost mezi námi a přístavem na druhém břehu, že jsme už tam, že přestupujeme do vlaku, který pojedou do Leeuwarden jenom něco přes hodinu.

Obloha nemění barvu. Mráčky se stěhují s místa na místo a ubývá jich, jak se vzdalujeme od moře. Jedeme rovinou bez zdvihu nebo aspoň vrásky. Po zelených loukách bloudí černostrakaté krávy, koně a ovce. Na cestě mezi nimi se občas objeví vůz nebo pocestný na kole. Zastavujeme několikrát pro místní lidi v nedělních šatech, přichází Sneek s kostelními věžemi, jediná větší obec na trati, a za chvíli se ukazují obrysy města ještě většího, Leeuwarden, stolice frýzského kraje.

★

Chci-li dát všem správný pořádek, musím uvést Franeker napřed, ačkoli jsem se tam vypravil z Leeuwarden až třetí den po příjezdu do Frýzka. Co jsem dělal v městě, které není zakresleno na přehledných listech v atlasu a které aby člověk hledal i na zevrubnějších mapách s drobnohledem v ruce? Kdo se podívá na Franeker ze vzduchu, má dojem, že by mohl město svázat do podlouhlého řádku a odnést v uzlíčku. Nač tam tedy jezdit a proč o něm psát?

Když měl jenom několik tisíc duší, Franeker se frýzští stavové usnesli, že tam založí universitu, aby mládež z toho kraje nemusela jezdit do Leydenu nebo ještě dále. Byla otevřena o poslední červencové neděli 1585, uchytila se a trvala něco přes dvě

stě let. Zavřel ji až Napoleon a většinu budov odevzdal — nepohoršuje se nad tím — ústavu pro lidi choré na mysl. Frýzští stavové psali pravdu, když v dopise do Brém roku 1626 chválili Franeker jako město položené v nejbohatším pásu frýzské země, slynoucí výstavbou a zevním leskem a obdařené zdravým vzduchem. Pro universitu byl určen někdejší františkánský klášter, profesoři měli své příbytky, studenti bydleli buď ve společných domech nebo na bytech v měšťanských rodinách.

V XVI. a XVII. století se hodně jezdilo z Čech a Moravy za hranice. Lákal university, panovnícké dvory, výstavná města a i některé střední školy měly v našich zemích dobrou pověst. Před Bilou horou bylo ve šlechtických a měšťanských rodinách dost peněz a studenti méně zámožní se přidružili k bohatším synům jako vychovatelé, společníci nebo i služebníci.

Trvalo dobrých třicet let, než se i k nám donesly zprávy o poměrně mladém ústavu ve Franekeru, který polští studenti objevili o něco dříve. Nepodařilo se mi zjistit, dostal-li se do Franekeru český student před rokem 1616. Toho roku se tam zastavil Jan Opsimathes, původem z Morkova, který své rodové jméno ztřeštil humanistickým výtvorem řecké ráže. Opsimathes se však nenadýchal z hluboka svěžího vzduchu, který velebil stavové v dopise do Brém, a neutil za stolem krmí, které poskytoval frýzský kraj. Přijel dne 9. května z Groningen a ve Franekeru se otočil jako na obrátku, protože ještě ten den se dostal do Harlingen, což je přístav na Zuiderzee. Stačilo mu,

když si od slavných franekerských profesorů vyprosil podpisy do své pamětní knížky, která se po jeho smrti všelijakými cestami dostala až do Britského muzea.

Vystává mi před očima jiný obraz, mnohem složitější než cesta poletavého Opsimatha. Byl červen roku 1621. Po cestě k Franekeru — nevíme odkud — postupovala družina, která se asi nedlouho předtím dostala za hranice české země. Tři členové Albrecht. Jan Bohuslav a Zikmund nesli zvučné jméno Vosterských Kaplířů ze Sulevic. Jeli do Franekeru na studie a dohled nad nimi měl mít člen nižší české šlechty Pavel Ješín z Bezděží. Jel s nimi jako chovanec i Jan Dvořák Smrkovský, rodem rovněž z Čech. Ohlásili se na universitě a rektor Sixtus Amara vepsal jejich jména do univerzitní matricy. Psalo se 21. června 1621 — týž den, co se Vostersští rozhlíželi po Franekeru, v daleké Praze vystoupil na "theatrum popravni" jiný člen rodu Kašpar Kaplíř ze Sulevic, kmet vce než osmdesátiletý.

Nenadsazujeme, píšeme-li, že 21. června 1621, vstoupil Franeker do českých dějin a že se věnil do jednoho z nejtesknějších úseků jejich pásma. Cesta až tam, kterou letos v létě jsem podnikl po druhé, protože se mi výpisky z první návštěvy roztratily, měla dobrý důvod.

Probíral jsem se znovu franekerskou matricou, chovanou dnes v říšském archivu v Leeuwarden, zatím co venku hrálo slunce a lidé se radovali z letní pohody. Vypisoval jsem si jméno za jménem: 25. 8. 1621 Jiří Šebestián Kaplíř ze Sulevic, 19. 1. 1622 p. Radslav Vchynský ze Vchynic a z Tetova, někdy člen revolučního divu rektoria, a s nim dva chovanci; za

osm dní po něm Kašpar Kaplíř. Poznávám si i jiná jména a zastavuji se u 28. května 1628, kdy rektor zapsal: Nejšlechtetnější a urozený pán Bohuchval Berka, svobodný pán na Dubé a Lipé, někdy nejvyšší purkrabí českého království.

Myšlenky se mi rozletěly na všechny strany, když jsem dospěl na to místo a hodnou chvíli jsem nemohl dál. — Jméno, které tam vepsal rektor, mívalo v Čechách pevný zvuk. Berkovská zboží nebyla velká na rozsah a ležela většinou v kraji, který si o dvě stě let a něco později oblíbil Karel Hynek Mácha. Jedno sídlo bylo v Bělé pod Bezdězem, druhé v Kutích vedách v rozkošné kotlině, kterou ovládá Ralsko. Pan Bohuchval prý byl dobrý hospodář a zřejmě nezapůlil s hmotnými potížemi, dokud byl v Čechách pokoj. V Bělé měli Bratři od dávnych časů kveloucí obec a vrchnost se také přiznávala k jednotě, osvojující si kalvínskou orientaci. Jeli pravda, co napsal o svém politickém odpůrci Vilém Slavata, pak bychom se směli domnívat, že se pan Bohuchval neuzavíral vůči světu a že "dobré víno a veselá musika dobře se jemu líbila".

Podle téhož svědka byl Bohuchval Berka ustanoven k vyšším úřadům v zemi za Matyášova králování, ačkoli se nevyznačoval obzvláštní způsobilostí k politické činnosti. Na nejvyšší stupně však vystoupil až za povstání. Byl zvolen za jednoho z třiceti direktorů a po Matyášově smrti pracoval proti Ferdinandovi II. a pro volbu falešného kurfirsta Fridricha. Když nový král po korunovaci ustanovoval nejvyšší zemské úředníky, propůjčil panu Bohuchvalovi nejvyšší purkrabství pražské. Pokračování přístě.

ANTONÍN DVOŘÁK

Dokončení se str. 3

Buelow, Nikisch, Moravan, Gustav Mahler, Seidl, Hans Richter, Ernst von Schuch a Toscanini, který se chtěl v té době oženit s členkou královské opery berlínské — Emmou Destinovou.

Když jsem 1948 přišel do exilu a čekal na malé policejní stanici v Bavorském lese na další transport, zněla z rozhlasu Dvořákova hudba: byl to jeden z kouzelných Dvořákových furiantů. Tu jsem pochopil pravý smysl našeho poslání ve světě: zůstat svým, ale mluvit ke všem svobodným lidem. To, co Komenský v 17. století odmítl, — odejít do Nového světa — Dvořák uskutečnil. V září 1892 odejel jako ředitel nové zřízené konzervatoře do Nového Yorku. Toto období je nejen vznikem Novosvětské a jiných skladeb, ale také vznikem americké instrumentální hudby, u jejíž kolébky stál český muzikant. Tvůrčí rozpětí Dvořákovo je úžasné: koncerty houslové a klavírní, ouvertury, 24 symfonických variací, serenády, suity, 8 Legend, komorní díla — jako Dumky, sonaty, tria, kvarteta kvinteta, sexteta, písně, dramatické kantáty, oratoria, symfonie, mše a Reliquiem. — Dvořákovou láskou byla opera, kterých napsal tři. Po zničení první verze opery "Král a uhlíř" ji komponoval r. 1871 znovu. Je těžko říci, zda jeho největší operou je Dimitrij, Jakobín, Rusalka nebo Armida, jejíž premiéru 25. března v pražském Národním divadle nemocný komponista již neviděl. Nejvládnějším skladatelským projevem byly symfonie, v nichž je pokračovatelem Beethovenovým a jako Berlioz je "virtuozem na orchestr". Ve všech dílech prolínají se národní motivy se světovými prvky. V Dur symfonii má Dvořák místo scherza furiant, idealizovaný, velmi rytmický český tanec, který jako vše u Dvořáka, splývá zcela s technickým projevem.

1901 byl Dvořák s Vrchlickým jmenován členem Panské sněmovny ve Vídni. Představen prezidentu sněmovny, knížeti Windischgrätzovi, ozdoben vysokým řádem "Litterie et Artibus", přivezl si domů z této jediné návštěvy panské sněmovny tvrdé Hardmuthovy tužky, určené pro záznaky — pro svoje kompozice. Dvořák byl věřící křesťan a sv. Ludmilo, babičce knížete Václava napsal oratorium. Na pražské konzervatoři řekl Dvořák jednou: "Brahms nenapíše nikdy pořádné requiem." Na otázku proč, Dvořák odpověděl: "Protože ne věří . . ." Dvořák nemiloval dlouhé řeči, jedna z nejdelších měla prý toto znění: "Mozart napsal přes 30 symfonií a jedna je jako druhá. U Beethova vena je to jinak, ten jeví stoupání od první k poslední, pořád je nespokojen, pořád chce něco nového, to se opakovalo už jen jednou — u Wagnera..." A u — Dvořáka. Dvořák miloval mír a klid, pěstoval holuby a obdivoval lokomotivy, byl spřátelen se strojívníci a topiči a za pobytu v Novém Yorku k tomu přistoupily lodě v přístavišti, kam ho přiváděl také stesk po domově, tehdy ještě tak daleko ve středu Evropy. V Praze nebude Dvořákovo dílo příliš letos slaveno: Nejdelší, životopisec Smetanův, kterému Dvořákova hudba je příliš kosmopolitní, byl vždycky Dvořákovým nepřitelem. Jedno z největších Dvořákových děl je oratorium "Stabat mater" z r. 1876. Mohutný sbor zpívá: "Stabat mater dolorosa iuxta crucem lacrimosa dum pendebat filius . . ." Tento ukřižovaný, trpící, pohaněný syn je Dvořákoví vlastní národ, — dnes více než kdykoliv jindy v dějinách. "Nový život."

PRIME MIN. J. G. DIEFENBAKER

s etnickými skupinami v Torontě

Již delší čas připravovala se návštěva ministerského předsedy Kanady, Mr. J. G. Diefenbaker v Torontě mezi etnickými skupinami.

Pomýšlelo se zorganizovat tuto recepci v Massey Hall, zástupci etnických skupin na poradách rozhodli, aby se užití ministerského předsedy a Mrs. Diefenbakerové přesunulo do Queen Elizabeth Hall, Exhibition Park, kde se bude pořádat koncert od 8 do 11 p. m. dne 22. listopadu.

Všem nám je známo jakou ohromnou práci koná kanadský ministerský předseda a za tuto příležitost musí etnické skupiny poděkovat agilnímu členu federálního parlamentu, našemu starému příteli Arthur Maloney (Toronto Parkdale).

YAROSLAV HUEBER

(Dr. Jur.) LL.B.

Tel.: EMpire 8-5536

Ste 215

ADVOKAT A VEŘEJNÝ NOTAR

57 Queen St. West, Toronto 1

Uveřejníme další zprávy o této milé návštěvě ministerského předsedy mezi námi, poněvadž československá skupina se zúčastní dalších porad o podniky.

Jan A. Mráček

SOKOLSTVO

ODBÍJENÁ

Po roční přestávce, sokolští volejbalisté se opět vrací do své sokolovny na Dupont St.

Zní to dnes téměř jako historie, vzpomeneme-li si na "velká" léta 1952-1953-54, kdy sokolští volejbalisté patřili k nejlepším v Kanadě. Nemohu nezapomenout jména, která se vybaví fanouškům odbíjené z těchto let. Kdo by si nevzpomenul na Božika Křištofa, Vládu Sucharda a jiné, kteří tenkrát udivovali milovníky odbíjené do konalou znalostí této krásné hry. — Škoda, že ti dva již dnes nejsou s

námi, ale kdo ví, možná že je přivolaám. Nezáleží na tom, jaké to bude. Nikdy není pozdě. A kde jsou ti, "staří majstři", Vykoukal, Třebeška a jiní. Chlapci, odbíjená je velká hra a nikdy ji neomezují stáří. Přál bych vám vidět mistrovství U.S., kde je též soutěž t. zv. veteránů (35 a starší). Vyhrávají to již po 4 roky "kluci" z Hollywoodu, kde ani jeden není pod čtyřicet. Přál bych si, aby můj první tým se pohyboval tak rychle jako ti "páni". Měli bychom mistrovství Kanady v kapse.

Ale vraťme se ke skutečnosti. Zahájili jsme tréninky a účast je velká. Vrátilo se nám několik "veteránů" a věřím, že jich přijde ještě více. —

Místa je dost pro každého upřímného milovníka odbíjené. Máme dobré a zkušené individualisty. Potřebujeme jen trochu více "ducha". Jsme tak dobří jako Central YMCA neb Hamilton, za které jsem hrál minulou sezónu. Tyto dva týmy jsou nejlepší v Kanadě a přece si dovoluji tvrdit, že když opravdu vezmeme "věci do rukou svých" máme ty samé možnosti, jako ti nejlepší.

Vím, že mám k dispozici dobrý hráčský materiál. Je třeba "pilovat" a zkoušet. Nikdo se nenarodil perfektní. Nepodaří-li se ti "kolik", zkus opět a opět. Od toho máme svůj sokolovnu. Nikdo nás v deset hodin nevyhání. Pokračování na str. 4

Vaše budoucnost

JE RŮŽOVĚJŠÍ,

MŮŽETE-LI SE SPOLEHNOUT NA BONDY

STEJNĚ JAKO LONI, i letos nabízí kanadská vláda všem občanům bez rozdílu vládní půjčky (Canada Savings Bonds), jako nejjistější a nejvýhodnější způsob šetření.

PŘES MILION OBČANŮ ušetřilo touto pohodlnou cestou přes jeden bilion dolarů — jenom za loňský rok.

NESMÍRNÁ OBLIBA kanadských bondů se dá vysvětlit v několika bodech:

- Jejich zakoupení je snadné, buď za hotové peníze nebo na měsíční splátky, v kterékoliv bance, u investičního obchodníka, v půjčovně peněz nebo prostřednictvím Vašeho zaměstnavatele (dobrovolnými srážkami z platu).
- Jejich hodnota je různá: od 50ti dolarů do 5.000 dolarů.
- Kdokoli může být majitelem bondů (i děti). Jedna osoba si může zakoupit tyto cenné papíry v hodnotě 10.000 dolarů.
- Úrok se hromadí ve formě výročních kupónů — první rok 4 1/4 procenta, po dalších šest let vždy 4 1/2 procenta, další tři roky po 5ti procentech.
- Dají se proměnit v hotové peníze kdykoliv, v kterémkoliv peněžním ústavu. K původní hodnotě Vám banka vyplatí také příslušný úrok.

KUPTE SI

ZARUČENĚ SPOLEHLIVÉ

CANADA SAVINGS BONDS

PROSPĚJÍ VÁM — I KANADĚ!

SPORT

Vítězství 3:1 v Dublinu

V dalším kvalifikačním zápase o mistrovství světa v kopané ČSSR porazilo v Dublinu Svobodné Írsko 3:1 před 40.000 diváky brankami Scherera a dvě vstřelil Kvasniák. Čs. mužstvo podalo ucelený výkon a nastoupilo v sestavě: Schreiff, Tichý, Popluar, Hledík, Pluskal, Masopust, Pospíchal, Scherer, Kučera, Kvasniák, Mašek. Experiment v sestavě — Tichý a Hledík, jinak střední záložníci, hráli na místech obou obránců, se povedl. Čs. mužstvo sehraje ještě jeden zápas s Íry v Praze.

Různé z ČSSR

V košťickém maratonu zvítězil vítěz z Říma Habešan Bikila Abebe časem 2:20:12 hod. Nepodařilo se mu však překonat traťový rekord Rusa Popova z r. 1959, který je 2:17:45,2 hod. Na druhém místě se umístil v silné mezinárodní konkurenci čs. běžec dr. Kantorek 2:23:50,4 hod., třetím byl Japonce Nakao, 4. Stojanovič, Jugoslavi. ★ Mezinárodní pohár v ledním hokeji, hraný v Hodoníně a v Bratislavě vyhrál Spartak Sokolovo před CSKA Moskvou. Rovněž byla již zahájena celostátní hokejová liga prvním kolem. Litvínov remisoval s Kladnem 6:6, Budějovice prohrály s Pardubicemi 5:8, Spartak Plzeň odešel poražen v utkání s RH Brno 3:5 a Slovan Dimitrov Bratislava vyhrál 8:3 nad Chomutovem. ★ V lehkotletickém mezinárodním utkání ČSSR prohrálo v Ludwighavenu se Záp. Němce 90:122 bodů. ★ Ve fotbalové lize je beznadějně na posledním místě brněnský klub Královopolská (nováček ligy): v posledním zápase prohrál s Plzní 2:1.

Cantalia vítězem

Profesionální liga kanadské kopané zakončila sezonu finalovými zápasy. Vítězem "play-off" se stala Cantalia Montreal, která po prvním nerozhodném zápase s Itálií Toronto 0:0, vyhrála dva další 2:0 a 3:0. V druhém zápase obou soupeřů došlo k výtržnostem ze strany rozčilených italských diváků a musela zakročit policie. Vítězem ligy však je Toronto City. V ná-

rodní lize se do finale probíjely Hungaria a Ukrajina. Semifinalové zápasy byly sehrány za slabé návštěvy. Ve stejný den, kdy Profesionální liga měla 5.000 diváků na zápase, Národní liga zaznamenala návštěvu pouhých 600 diváků. Překvapením bylo vyřazení vítěze Národní ligy Romy, která se neprobíjela do finale "play-off".

SOKOLSTVO

Dokončení ze str. 3

Nedělní letní tréninky na Masaryk-town byly prospěšné v tom směru, že jsme našli několik "ztracených duší". Jsem rád, že dnes s námi hraje dr. J. Krajbich a Jarda Sigmund.

Do této sezony bych chtěl postavit dvě družstva. Hráčů je zatím dost. Kromě starých ostřílených veteránů, je zde řada mladších a zkušených dosti, aby zaskočili do prvního družstva. Ligové zápasy začínají začátkem prosince. Tudiž máme dostatek času každého "vyzkoušet".

Nakonec bych chtěl alespoň v hrubých obrysech naznačit jak budou naše družstva složena. První družstvo Senior A: Průcha, Večeřa, Kelnar, Záruba, Staněk, Lekeš, Linhart, Dušátko. Druhé družstvo: Intermedia te League: Dr. Krajbich, Ivo Zelený, Jirka Wágner, Zdeněk Mimra, Wally Ondrejka, Zdeněk Kinkal, Joe Macharácěk, Aleš Kubík, Jerry Sigmund, J. Sedláček. - Je samozřejmé, že několik bratří z druhého teamu, mohou být přeřazeni do družstva prvního a naopak.

Chtěl bych ještě připomenout milovníkům a "fandům" odbíjené, že budeme mít většinu zápasů na naší halce, t. j. Dupont St. v neděli odpoledne. Přijďte nás povzbudit. Přiznávám se, že to moc pomůže.

V neděli odpoledne, 22. října bude mít hodnotný turnaj na naší sokolovně. Kromě mistra Kanady (Hamilton) bude zde Broadview YMCA, University Settlement a další team. Přijďte nás povzbudit.

Nazdar — Franta Dušátko.

PODPOŘTE UNITED APPEAL!

Za sestrou Kamilou Bergmanovou

V pátek 4. srpna 1961 zemřela po krátké bolestivé nemoci v Nora Francis-Henderson Hospitalu v Hamiltoně sestra Kamila Bergmanová ve věku 73 let.

Tato krátká smutná zpráva dotkla se srdcí mnoha krajanů zde v Kanadě, ale dotkla se i mnoha srdcí doma, ve staré vlasti. Životem Kamily Bergmanové jako dvě červené nitě vynikaly dvě její vlastnosti: dobrota a nesmírný optimismus.

Kamila se narodila v roce 1888 v Chrašticích u Příbramě. Dvakrát ztratila muže, ovdověla, a tak šla většinu života sama se svou dcerou Charlottou. A když je obě válka zahlnala do koncentračního tábora, po tři roky dovedla těšit a povzbuzovat všech 500 děvek, které sdílely stejný osud. Všechny jí říkaly "mámo" a s ní věřily, že to zlé všechno přejde. Tešila se, že pojedou do Kanady, jak bude lépe. A jela. Přijela v r. 1947 a tu zase její dobrota udělala ji matkou mnohých nově příchodců, kteří u ní nacházeli povzbuzení, když se jim zdál život těžký. Neznala nepřátel, každý byl pro ni bližním. Tak ráda chodila mezi krajany, a i když už, šedivá, usměvavá, netančila na zábavách, byla šťastná mezi nimi, protože je měla ráda, ráda s nimi hovořila. A když nemohla s nimi mluvit, psala si s nimi, tak jako si psala se všemi děvkami, pokud přežily koncentrák. I baliky jim do ČSR posílala a ještě na smrtelné posteli naléhavě žádala dceru, aby nezapomněla poslat ten připravený balík.

Když přišla do Kanady, neměla na různých ustlání. Pracovala v továrnách, šila, vařila a věřila a svou víru v lepší, svou víru v člověka dovedla pelévat i ostatním.

Poslední část jejího života vyplnila starost a láska ke dvěma vnukům, Gordonovi a Kennethovi, synům hamiltonského advokáta dr. G. N. Guyatta, manžela Charlotty.

V pondělí 7. srpna 1961 rozloučila se s ní její rodina. Zvuky Smetanovy Vltavy při smutečních obřadech doprovázely sestru Kamilu Bergmanovou jako ohlas vzdálené drahé vlasti. Budiž jí země lehkou.

ČSNS v Kanadě, odbočka Hamilton

L. LUNSKÝ OPTIK

Prohlídky očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO

EM 3-8888 (4 linky)

Cestovní porady ZDARMA

AIR & OCEAN

TRAVEL SERVICE

1 ADELAIDE ST. E.,
at Yonge St.

TORONTO

(obchod v přízemí)

Majitel K. BUZEK

SVĚTOZNÁMÉ AUTO BMW 700

See the luxurious
BMW
700
SEDAN

- 50 mil na 1 galon
- 85 mil rychlost
- 65 mil průměrná rychlost

Spolehlivý, úsporný,
čtyřsedadlový vůz

Poslední modely právě došly
SEDAN \$ 1735 - COUPE \$ 1935

TEŽ OJETÉ VOZY NA SKLADE
25 RONCESVALLES AVE, TORONTO
Z. A. MARTINEK

MODERNÍ POKOJE,
EVROPSKÁ,
FRANCOUZSKÁ KUCHYNĚ,
OBCHODNÍ, BANKETNÍ A
SVATEBNÍ MÍSTNOSTI
K DISPOSICI

ST. REGIS HOTEL

392 SHERBOURNE - WA 1-4135

Majitel: Otto Day.

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHU

AUTO, POŽÁR, OBCHODNÍ,
ŽIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ
VELIN INSURANCE AGENCY

DR. D. VELIN

Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121

DON MILLS, ONT.

115 PLATEAU CRESCENT

Ušetříte na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně

UNITED FURNITURE FACTORIES

Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 8-7316

Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa

3 POKOJE \$ 159.00

ADVOKÁT

a VEREJNÝ NOTÁŘ

GEORGE BEN, B.A.

1134 Dundas St. West

Toronto 3, Ont.

Kanc. LE. 4-8431

Res. LE. 3-4855

DR. G. MRÁZ

ZUBNÍ LÉKÁŘ

505 BLOOR STREET WEST

TEL.: LE. 71841

Ordinuje dle úmluvy.

PRVOTŘIDNÍ

UZENINY A MASA

nakupujte u krajanek firmy

BLOODALE

MEAT MARKET

1564 Bloor W. - Tel. LE 5-0344

MAJITEL ARNOŠT FANTL

IMPERIAL RESTAURANT

Roman Regep, Prop.

BEST COFFEE IN TOWN

216 Christina Street North

Sarnia, Ont.

ED. 7-9031

ČESKÁ CUKRÁRNA
V HAMILTONĚ

doporučuje

vídeňské dorty

mandlové a oříškové,

české punchové dorty

a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP

213 KING ST. E. — JA 9-2323

Navštivte naši kavárnu!

AUTO - POŽÁR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

NOVÉ KOŽICHY

NA MÍRU. PŘE-

MODELOVÁNÍ

Zboží se zárukou

Odborné opravy

FRANK PECH

233 KING ST. E., HAMILTON,

Ontario - Tel.: JA. 2-8925

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí

veškerý Plumbing Heating, opravy a

nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING

COMPANY

Volejte LE 3-8396

CESTOVÁNÍ

KENNEDY TRAVEL BUREAU

TORONTO 2-B - ONTARIO

296 QUEEN STREET WEST

TELEFON: EM 2-3226

- 30% slevy na 17ti denní zájezd letadlem do Evropy
- 25% slevy na 21ti denní zájezd lodí do Evropy (mimo dobu plavby)
- 10% slevy na neomezený čas, lodí v zimní sezoně

Jedině s odbornou cestovní kanceláří, která úředně zastupuje letecké a lodní společnosti a plně zaručuje svoji práci, můžete se vyvarovat nepříjemným zklamáním. Než-li objednáte Vaši cestu, přesvědčte se, že jednáte s oficiálním cestovním agentem.

ČEDOK, visa, pasy, immigrace, návštěvy do Kanady, překlady pojištění, notariát.

ZÚČASTNĚTE SE NAŠÍ VÁNOČNÍ VÝPRAVY DO EVROPY 9. PROSINCE (Decembra)

UČTE SVÉ DĚTI
pravidlům bezpečnosti

Bezpečnost na našich ulicích a na silnicích je záležitostí všech občanů — učitele, strážníka, motoristy i rodičů. I Vy můžete pomoci: uče doma své děti základním pravidlům bezpečnosti v dopravě.

Opakujte jim čas od času tato pravidla:

1. Rozhlédněte se na obě strany, než překročíte ulici.
2. Nezdružujte se mezi zaparkovanými auty.
3. Na kole jezděte opatrně. Dávejte pozor na dopravní signály a předpisy.
4. Hrajte si jen na bezpečných místech, ne na ulici.
5. Sejdete-li s chodníku, neutíkejte.
6. Kde nejsou chodníky, jděte proti směru dopravního proudu.

Ontario Department of Transport

Hon. H. L. Rowntree, Q.C.

A. G. MacNab, Deputy Minister

